THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription Price
50 Cents a year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. XXI No. 5
JANUARY, 1939

PROSPERITY INSURANCE FOR 1939

BY IRVING KUGLER

This is an insurance age. We insure our homes and businesses, our cars and garages, our wives and children, our lives and health. There is unemployment insurance, accident insurance, flood and storm insurance. Insurance companies grow up like mushrooms, and their agents are more frequently at our doors than the postman.

Imagine now, if the public were offered a policy to insure personal prosperity and success for the year, what a tremendous sale it would command. And yet, though such a policy can not be bought, it is actually offered to us without money by God Himself. In the commission given by God to Joshua after the death of Moses, God said:

> "This book of the law shall not depart out of thy mouth; but thou shalt meditate therein day and night, that thou mayest observe to do according to all that is written therein: for then thou SHALT MAKE THY WAY PROSPEROUS, and then thou shalt have good success." (Joshua 1:8)

Since the character of God has not changed since the days of Joshua, we may safely apply this commission to ourselves as we start out on the new year. This is the only policy that assures us a prosperous New Year, if we would take God's way and not trust in the arm of flesh. The securities of man fail, but the security of God can not fail. "Our fathers trusted in thee," writes David by the Holy Spirit, "and were not confounded" (Psalm 22:4-5). But where are those today who know the "sure mercies of David" (Isa. 55:3)? We, as a people, have forsaken the way of our forefathers and have turned our eyes to man and his frail human endeavors. Few indeed meditate upon the Word of God with an eye to obedience. If we would do so, our whole concept of values would change from the materialistic to the eternal.

The prosperity which God offers is not merely temporal, as for example the politician's "chicken in every pot". God's prosperity is worthy of His name and character and is designed to meet the needs of the whole man. He offers us spiritual prosperity first of all, and when we are rich towards God then God shows Himself rich towards us in material blessings, for He knows what things we have need of.

The prosperity of God is all-inclusive. It is both for the body and for the soul. Man is not like an animal. A beast can be completely satisfied when you keep its body fed and comfortable, but man is not so. God "breathed into his nostrils the breath of life, and man became a living soul" (Gen. 2:7). Human beings created in the image of God and His likeness have not merely an outward, but also an inherent spiritual need which God has put there, and he can not stifle the cry from within his soul. It is the cry for God. David expresses this in sublime language:

> "As the heart panteth after the water brooks, so panteth my soul after thee, O God. My soul thirsteth for God, for the living God" (Psalm 42:1-2).

There are many striking contrasts in holy Scripture. For example, which of the two had insured prosperity, our father Abraham who simply trusted God and obeyed Him and "went out, not knowing whither he went", or Lot who sought for surety and protection in a politico-commercial post at the gate of Sodom? Abraham later had to come to the rescue of Lot and his possessions when he was invaded by enemies, and in the end Lot was glad to escape with his life when God destroyed the city, and he lost his wife and children and possessions. Abraham "loked for a city which had foundations, whose builder and maker is God" (Heb. 11:10), while Lot paid more attention to his outward needs than to his inward soul needs.

How can a man's soul prosperity be insured? In God's economy this has already been accomplished. As a father will insure his child, so has God our heavenly Father insured our souls against the ravages of sin and Satan, for it is these two which war against and warp our souls. We read that God, in speaking of the Messiah, said:

> "I the LORD have called thee in righteousness....and will....give thee for a covenant of the people." (Isaiah 42:6)

Every lawyer knows that a covenant is an agreement or a surety, and in the portion following the above promise we read that this Great Redeemer was to be God's surety for man's spiritual liberty. To this covenant God has given his oath, for we read elsewhere:

> "The LORD hath sworn and will not repent, Thou (Messiah) art a priest forever after the order of Melchizedek." (Psalm 110:4)

This Melchizedek (King of Righteousness) to whom our father Abraham paid tithes was "priest of the most High God" and had no genealogy. "having neither beginning of days, nor nd of life; but made like unto the Son of God" (Heb. 7:3). Thus, the Lord Jesus of whom Melchizedek was a type, has been given as our everlasting covenant. Still the transaction could not be complete until it was sealed with the blood of the covenant, for Christ had appeared in His priestly office "to put away sin by the sacrifice of Himself" (Heb. 9:26).

> "By so much was Jesus made a SURETY of a better covenant." (Heb. 7:23)

The Lord Jesus Christ is our surety, because God had ordained Him from before the foundation of the world to bring us salvation as a free gift, as a free policy to insure our soul prosperity. Yet though it is free to us let it not be thought cheap. A heavy premium was paid by the Lord Jesus to insure the blessings of God upon you. He laid His holy life bare to the agonies of the cruelest death upon a Roman cross with rusty spikes driven through His hands and His feet, and there His precious blood was shed for your sins and for the sins of the world. See how gracious the Lord is. He provided the policy and Himself paid the full premium, and we may enter into the benefits of the transaction if we only believe. Faith towards God and His Word is the only way by which we may appropriate this insurance. We can never buy it. We can never pay for it. We must accept it as a gift from God by faith. Faith is the principal thing with God, for "without faith it is impossible to please Him". Spiritual prosperity, fullness of soul must precede fullness of life, and fullness of life must precede material prosperity, and when our life is full we find that our souls are not consumed with lust and greed for material things which perish. We are content to trust God for our daily needs and He never fails us.

Dear reader, examine your own heart and you will see that the words of our Messiah, the Lord Jesus, are absolutely true:

> "A man's life consisteth not in the abundance of the things which he possesseth" (Luke 12:15).

You are not merely a civilized beast as some would have you believe; God has made you a living soul, and "what is a man profited, if he shall gain the whole world, and lose his own soul?" (Mat. 16:26) Your soul must be satisfied, and the only possible way to satisfy that need is found in the Messiah. He is God's Prosperity Insurance gift to you for the new year.

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25c in coin or stamps and we will mail you a 40c. New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address::

THE SHEPHERD OF ISRAEL

27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y. Entered as Second Class matter April 4, 1922, at the Post Office, Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized December 30, 1937.

GOD'S MERCY MEETS GOD'S LOVE

God's love would have forgiven the sinner, but God's righteousness forbade Him. God's righteousness would have judged the sinner, but God's love restrained Him. How to reconcile His inherent righteousness with His character of essential love was a problem that no moral philosopher could have solved, for Divine wisdom and mercy find their highest expression in the solution—the vicarious suffering and death of God the Son.

But, says Mr. Critic, does not Christianity fail at its very foundation by basing everything on substitution? — for substitution will not stand thoughtful investigation. It makes Christ the innocent bear the penalty for the guilty, and lets the guilty go free. It is diametrically opposed to our every idea of justice, for we believe that justice should protect the innocent and bring the full penalty upon the guilty.

But see God's perfect justice and perfect mercy revealed at the Cross. He does not there take the innocent and compel him to bear the penalty of the guilty. God acts like the judge in the anecdote: It is on record that of two young men who studied law together, one rose to a seat on the Bench, while the other took to drink and wasted his life. On one occasion this poor fellow was brought before his old companion, charged with crime, and the lawyers present wondered what kind of justice would be administered by the Judge under such trying circumstances. To their surprise he sentenced his one-time companion to the heaviest penalty the law would allow, and then paid the fine himself and set his old friend free.

God against Whom we had sinned, in justice sat upon His judgment throne, and passed the heaviest penalty He could —the sentence of Death upon the sinner —then, in mercy, He stepped down from His throne and took the sinner's place, bearing the full penalty Himself, for 2 Cor. 5:19 tells us that God was IN Christ, not THROUGH Christ, but IN Christ reconciling the world unto Himself.

ONE GOD IN THREE MANIFESTATIONS

God the Father, God the Son, and God the Holy Spirit, are one God. The same God against Whom we had sinned, passed the judgment, paid the penalty, and now offers you full and free pardon, based upon absolute righteousness. That is why the Apostle Paul in Romans 1:16, 17, says, "I am not ashamed of the Gospel of Christ, for therein is the righteousness of God revealed."

A FINISHED WORK. But is the acceptance of Christ as my Saviour ALL that is necessary to save me for all eternity? Yes, I admit the very simplicity of it seems to make it hard to grasp. But if I owe 100 pounds and have nothing with which to pay, and a friend pays the debt for me and gives me the receipt, I don't worry about it any more. I can look my creditor straight in the face, for I hold his signed receipt. As Jesus Christ gave His life in place of mine, He said, "It is finished," meaning that the work of atonement was completed, and God gave me His receipt; in other words, the assurance that He was satisfied with Christ's finished work in that He (God) raised Christ from the dead on the third day. "But I can't see it," said a certain cabinet-maker, as a friend tried to explain this to him. At last an inspiration struck his friend, who, lifting a plane, made as though he would plane the top of a beautifully French-polished table that stood near. "Stop!" cried the cabinet-maker; "don't you see that's finished? You'll simply ruin it if you use that plane on it." "Why," replied his friend, "That's just what I have been trying to show you about Christ's work of redemption. It was finished when He gave His life for you, and if you try to add to that finished work you can only spoil it. Just accept it as it stands—His life for yours, and you go free." Like a flash he saw it, and received Jesus Christ into his life as his Saviour. Will you?

A GOOD MAN CAN BE LOST

BUT THERE IS ONE GRAVE DIFFICULTY YET. I know a noble, true, kind, generous, manly man who has not accepted Christ as his Saviour. Do you mean to tell me that in Eternity he will be lost, while this other man, who has received Jesus Christ into his life as his personal Saviour, although not nearly such a fine fellow, has eternal life? Yes, I admit this for years was a grave difficulty to me until I read about the Law of Biogenesis, then all my difficulties disappeared. "There can be no life without antecedent life." That means there is no such thing as spontaneous life. Dead matter cannot live of itself. If it ever is to have life, it must get life by coming into contact with something that is ALREADY living. Christ made no arbitrary statement, but was simply giving expression to a scientific fact when He said (John 3:6), "That which is born of the flesh is flesh, and that which is born of the Spirit is spirit. Marvel not that I said unto thee, YE MUST BE BORN AGAIN." And so with the apostle in 1 John 5:12, when he said, "He that hath the Son hath life: he that hath not the Son of God hath not life." The difference between a highly-developed moral man and a Christian is not in DEGREE, but in KIND - the one has a high grade of human life, the other has spiritual life, and the difference is so radical that the one can never grow out of the other, for Christ said even to such an upright man as Nicodemus in John 3:7, "Ye must be born again," "A further development of your old life will not suffice. What you need is a NEW DIVINE LIFE BY RECEIVING ME." — **Mr. R. A. Laidlaw, a Christian business man of Auckland, New Zealand.**

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

Original Work established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM

Throop Avenue and Walton Street

Brooklyn, N. Y.

WHERE YOU MAY OBTAIN THE SHEPHERD OF ISRAEL

UNITED STATES. New York: Headquarters Building, 27 Throop Avenue, Brooklyn, New York: Chicago, Ill.: 316 Stanley Pl., Rev. Solomon Birnbaum. Pittsburgh, Pa.: 1603 Centre Ave., Rev. John Solomon, Missionary. Philadelphia, Pa.: 717 Walnut St., Mr. Harry Burgen, Missionary. Buffalo, N . Y.: 206 North Park Ave., Rev. A. B. Machlin. Columbus, Ohio. 712 S. Hague Ave. Rev. Oscar Wago, Los Angeles, Calif.: 2005 Brooklyn Avenue, Rev. E. Zimmerman.

OVERSEAS. Sidney, Australia: 145 Commonwealth Street, Rev. G. E. Ardill. Warsaw, Poland: Targowa 15, M. 4. Rev. Moses Gitlin, Missionary. Jerusalem, Palestine: Gospel Gate, Russian Compound, Rev. Frank L. Boothby, Missionary. Paris, France: 123 Avenue du Maine, Rev. Henri Vincent.

A DRINK FROM THE FOUNTAIN

"Whosoever drinketh of the water that I shall give him shall never thirst; but the water that I shall give him shall be in him a well of water springing up into everlasting life."—(John 4:14)

But I have greater witness than that of John; for the works which the Father hath given me to finish, the same works that I do, bear witness of me, that the Father hath sent me. And the Father Himself, which hath sent me, hath borne witness of me. Ye have neither heard his voice at any time, nor seen his shape. And ye have not his word abiding in you: for whom he hath sent, him ye believe not. Search the scriptures; for in them ye think ye have eternal life: and they are they which testify of me. And ye will not come to me, that ye might have life. I receive not honour from men. But I know you, that ye have not the love of God in you. I am come in my Father's name and ye receive me not: if another shall come in his own name, him ye will receive. How can ye believe, which receive honour one of anoth r, and seek not the honour that cometh from God only? Do not think that I will accuse you to the Father: there is one that accuseth you, even Moses, in who mye trust. For had ye believed Moses, ye would have believed me: for he wrote of me. But if ye believe not his writings, how shall ye believe my words? John 5:36-47.

געווען דורכגעוועבט מיט לויטער נסים. (זעה ברית חדשה) און אזוי איז געווען זיין שטארבען און אויפשטעהן תחית המתים אם דריטען טאג, אויך בדרך נס. יענע נייע מאמינים בישוע המשיח האבען געהאט א נייע איבערלעבונג אין משיח דאס יאהר.

ווען דאס נס המשיח וואלט נישט געשעהן וואלט די גאנצע מענשהייט געגאנגען פארלוירען. מיר וואלטען קיין סליחת חטאים געהאט, (ישעיה נ"ג) און מיר וואלטען במילא קיין עולם הבא נישט קענען ערררייכען.

ווען נישט דער משיח וואלט די גאנצע וועלט בעשטאנען פון לויטער פרעה'ס, המן'ס, עמלק'ס, אנטיוכוס, היטלערס, גערינגס, שטרייכערס און סתם כלבים, עס וואלט אפילו נישט געווען וואו צו אנטלויפען אדער ווער עס זאל א ווארט רעדען פאר אונז. דערפאר זאגען מיר, דאנקען גאט וואס דער משיח איז געבוירען געווארען. איז ער אויך ליבער לעזער ביי אייך אין הערצען געבוירען געווארען?

א האפענטליכע דערלעבונג

מיר האפען און בעטען צו גאט ב"ה, אז כל ישראל זאלען שוין געהאלפען ווערען מיט א תשועת עולמים במהרה בימינו. מיר זאלען נישט דארפען בעטען אז אנדערע זאלען אונז העלפען אין אן עת צרה חלילה. גאט זאגט אין זכריה י"ב, 10: „ושפכתי על יושב ירושלים רוח חן ותחנונים והביטו אלי את אשר דקרו". דאס הייסט צו ישוע המשיח וועלכער איז צושטאכען געווארען פאר די זינד פון דער גאנצער וועלט, אזוי אויך פאר כל ישראל. **הלואי זאל דאס געשעהן במהרה בימינו.**

באלד נאך קריסטמעס האט מען געפייערט ניו יער, צור אנדענק ווען משיח איז אריינגעקומען בבריתו של אברהם אבינו, און דערצו ווינשען מיר אייך ליעבער לעזער **„עי העפי ניו יער".**

דער קליינער זאנענשטראל

זעהר פיעל ארבייט האט די מוטער־זון אלע טאג, אבער איין טאג האט זי נאך פיעל מעהר געהאט, ווייל א גאנץ קליינער זונענשטראל איז געבוירען געווארען. אלע קינדער זונענשטראלען האט די זון ארויסגעשיקט אין דער וועלט דארט גוטעס צו טהון. אבענד, ווען די קינדער זיינען צוריק געקומען האבען זיי זייער מוטער דערציילט וואס זיי האבען יענעם טאג אויפגעטהון.

איינער האט דערציילט, ווי ער האט אריינגעקוקט אין א שטוב, אויפ'ן בעט איז געלעגען אן אלטע פרוי, שוואך און קראנק, און ווי ער האט צו איהר אריינגעקוקט איז איהר גרינגער געווארען אויפ'ן הערצען און איז צו זיך געקומען.

א צווייטער זונענשטראל האט דערציילט, אז ער האט דערזעהן א זעהר גרויסע געביידע מיט גאנץ קליינע פענסטער, ווען ער האט דארט אריינגעקוקט האט ער געזעהן אויף א באנק זיצען א מאן, דעם קאפ אראבגעלאזען, זיין בליק איז געווען פינסטער . . . ער איז געווען א פארברעכער. ווען ער האט דערזעהן דעם זונענשטראל האט ער א טיעפען זיפץ געגעבען און אויסגעשריגען: „אוי גאט האב רחמנות אויף מיר!"

דער דריטער האט דערציילט, אז ער האט אריינגעקוקט אין א קליינע שטוב. א סך מענשען זיינען דארט געזעסען ביים טיש און קינדערלעך זיינען אויך דארט געווען, זיי האבען אבער אויסגעזעהן זעהר טרויריג ווייל זייער מוטער איז געשטארבען. ווען זיי האבען דערזעהן דעם זונענשטראל האבען זיי גאנץ פארגעסען אן זייער טרויריגקייט. און אזוי האט געהאט יעדער זונענשטראל עפעס צו דערציילען. דער קלענסטער צווישען אלע האט דאס אלעס זעהר אויפמערקזאם צוגעהערט און האט זיין מוטער־זון געבעטען אויך איהם צו שיקען אויף דער וועלט ווייל אויך ער וויל מענשען פרעהליך מאכען. די מוטער האט איהם אבער נישט געוואלט שיקען ווייל ער איז נאך צו־קליין. ער האט אבער אזוי פיעל געבעטען אז די מוטער האט ענדליך געזאגט: גוט, דו קענסט מארגען געהן ווען דאס וועטער וועט גוט זיין.

דער קליינער זונענשטראל איז פלוצים אויפגעשפרונגען און נישט געקאנט פאר שמחה א גאנצע נאכט שלאפען. אין דער פריה האט די מוטער־זון די נעבעל־פארהאנגען אוועקגעשויבען און זי האט געזעהן אז היינט איז גאנץ שעהן. זי האט אנגעזאגט די עלטערע קינדער אכטונג צו געבען אויף דעם יונגסטען זונענשטראל. אלע זיינען שוין ארויסגעגאנגען אין פארשידענע ריכטונגען און האבען דעם קליינעם זונענשטראל אליין איבערגעלאזט. ער איז אבער מוטיג פארווערטס געגאנגען און האט פאר זיך דערזעהן א פינסטערע וואנד. ער האט אבער צו זיך געזאגט „איך מוז דורכדרינגען" ווען ער איז אבער נאהענטער געקומען האט ער געזעהן אז דאס איז גאר א וואלד און די בוימער האבען צו איהם געזאגט, מיר דאנקען דיר קליינער זונענשטראל, דו האסט אונז בעפרייט פון גיפטיגען נעבעל, איצטער קאנען מיר פריי אויפאטעמען.

דער קליינער זונענשטראל האט זיך זעהר געוואונדערט אז ער האט דאס געקאנט טהאן און איז ווייטער געגאנגען און האט פון ווייטען דערבליקט זילבערנע שטרייפען, וואס קאן דאס זיין האט ער זיך געפערגט? נעהענטער קומענדיג האט ער דערזעהן אז דאס איז א טייכעלע. ער האט דרין אריינגעקוקט און האט צום ערשטען מאל זיך אליין דערזעהן אז ער איז אזוי שעהן. ער האט זיך דערשראקען פאר זיין אייגען בילד. די קליינע וועלען האבען זיך מיט איהם אונטערהאלטען, זיי האבען איהם דערצעהלט אז ער וואלט געווען נאך שעהנער ווען ער וואלט געווען אין הארץ פון מענשען. די קליינע כוואליעס זיינען אבער גיך פארביי געלאפען אז ער האט נישט געקאנט אלעס אויסהערען. דערווייל האט ער באשלאסען צו געפינען א מענשען הערץ. נישט ווייט האט ער געפונען א פרויען הערץ. זי האט געטראגען א גרויס בינטעל מיט האלץ און עס איז געווען היבש שווער.

דער זונענשטראל איז צוגעלאפען צו איהר, זי האט זיך אבער גיך בעהאלטען אין שאטען אונטער א בוים. ער האט אבער זיין מוט נישט פארלוירען ער איז געגאנגען פארווערטס, ער האט באלד דערזעהן פון דער ווייט א מאן געהן, ווידער איז דער מונטערער זונענשטראל איהם ענטגעגען געלאפען אבער דער מאן איז געווען פון ארבייט זעהר פארשוויצט און מיעד ער האט אפילו נישט געוואלט אנקוקען דעם זונענשטראל. דאס האט איהם נאך טרויריגער געמאכט, דאך איז ער ווייטער געגאנגען צו זוכן א מענש.

דא האט ער דערבליקט א קליין מיידעלע זיך שפילען אין גראז. אזוי קוקענדיג אויף איהר דענקט ער זיך, ווען יענע גרעסערע מענשען האבען מיר נישט געוואלט אויפנעמען וועט דאס קליינע מיידעלע אודאי נישט וועלען. פערזוכען אבער קאן מען דאך.

דאס קליינע מיידעלע האט דעם זונענשטראל דערבליקט זי איז פלוצים אויפגעשפרונגען און אויסגערופען: זונענשטראל, איך וועל דיך כאפען! מיט איין שפרונג איז דער זונענשטראל שוין געווען אינ'ם הארץ פון מיידעלע און ער האט זיך דארט זעהר גוט געפיהלט.

יענעם אבענד, ווען אלע זונענשטראלען זיינען אהיימגעקומען האט די מוטער־זון נישט געזעהן איהר קלענסטען זונענשטראל, האט זי געפרעגט איהרע קינדער: וואו איז אייער קלענסטער ברודער? יענע האבען איהר אבער נישט געוואוסט וואס צו אנטווארטען האט די מוטער-זון זיי צוריק געשיקט איהם צו געפינען. א לאנגע צייט האבען זיי איהם ארומגעזוכט, ענדליך האבען זיי דערזעהן צוויי שטראלענדע אויגען ביי א קליין מיידעלע, האבען זיי איהם א פרעג געגעבען, וואס טהוסטו דארט? קום אהיים ווייל דיין מוטער איז שטארק באזארגט וועגען דיר! ניין איך קאן נישט, האט ער געענטפערט, עס איז אזוי שעהן דא אין מיידעלעס הארצען אז איך וועל שוין דא פערבלייבען.

א סך מענשען וואלטען קענען זיין גליקליכער און וואלטען אויך אנדערע קאנען מאכען פרעהליך ווען זיי וואלטען גענומען אין זייער הערצען די שטראלען פון דער שמש צדקה וועלכער איז אונזער הארר ישוע המשיח. אין יוחנן ח' זאגט ער: „איך בין דאס ליכט פון דער וועלט ווער עס געהט מיר נאך, דער געהט נישט אין דער פינסטער נייערט ער וועט האבען דאס ליכט פון דער וועלט". אין מיליאנען הערצער האט די „שמש צדקה", ישוע המשיח, די זונענשטראלען שוין אריינגעשיקט און עס איז אין יענע הערצער דורכאויס ליכטיג און ווארים, און זיי מאכען אויך אנדערע פרעהליך און גליקליך. אבער אין פיעלע הערצער איז נאך אלץ דונקעל און טרויריג, ווייל די שטראלען פון ישוע המשיח האבען נאך דארט נישט דערגרייכט. ווי איז עס ביי דיר ליעבער לעזער? קום, ער וויל אויך דיר זיינע שטראלען געבען. גלויב אין ישוע המשיח און ווער געהאלפען.

מרים אווערבוך, לאנדאן.

וואו איהר קאנט בעקאמען דעם רעה ישראל

ברוקלין, נ. י.: בית שר שלום, 27 טרופ עוועניו, פילאדעלפיא, פא.: מר. הארי בוירגען, 717 וואלנאט סטריט. פיטסבורג, פא.: רעוו. דזשאן סאלאמאן, 1603 סענטראל עוועניו. שיקאגא, אילינאי: רעוו. סאלאמאן בירנבאום, 316 סטענלי פלייס. לאס אנגעלעס, קאליפ.: רעוו. ע. צימערמאן, 2005 ברוקלין עוועניו, קאלומבוס אהייא: רעוו. אסקאר וואגא, 712 סויט העיג עוועניו. סידני, אסטראליען: רעוו. ג. ע. ארדיל, 145 קאנא וועלטה סטריט. ווארשע, פוילען: רעוו. משה גיטלין, טארגאווא 15, מ. 4. ירושלים, פאלעסטינא: רעוו. פרענק בוטהבי, גאספל גייט, רוסישער קאמפאונד. פאריז, פראנקרייך: רעוו. העגרי ווינסענט, 123 דאמעין עווע. באפאלא, נ. י.: רעוו. א. ב. מאכלין, 206 נארטה פארק עווע.

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רועה ישראל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח

Subscription Price
50 Cents a year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. XXI No. 5
JANUARY, 1939

אינטערעסאנטע איבערלעבונגען

דער גרויסער יום טוב קריסטמאס איז שוין ב"ה פאראיבער, דאס טומעלדיגע ביזנעס־לעבן האט זיך שוין איינגעשטעלט, אבער די גייסטרייכע און ערקוויקענדע „הללויה" טענער, קלינגען נאך אלץ אין די אויערן און אין הערץ פון יעדען גלויבינגען מענש אין ישוע המשיח. דאס קומט אלץ פון יענער גרויסער שמחה וואס האט איהר אורשפרונג פון וויגעלע פון בית לחם פון איבער 1900 יאהר צוריק און בענייט זיך יעדעם יאהר ווען דיעזער יום טוב קומט אן, מיט'ן זעלבען התלהבות'דיגען ברען פון אמאל.

עס פרעהן זיך מיט'ן בית לחם־קינד אלערליי קלאס מענשען פון שפראכען, ראסען און שאטירונגען. עס איז פשוט א הימלישע שמחה פון „גילה רנה דצה חדוה" וואס איז אראפ געקומען דא אויף ערדען. הימעל און ערד האבען זיך שלום געגעבען. דאס זעהענדיג האבען אפילו די מלאכים געזונגען שירה.

עס איז שוין 1900 יאהר פאראיבער און נאך פרעהט מען זיך מיט דער הימלישער מתנה, וואס גאט האט געגעבען צו דער וועלט, נעמליך מיט ישוע המשיח אונזער גואל צדק און משיח. דערפאר גיבען זיך מענשען נאך עד היום מתנות איינס ס'אנדערע אלס אן אנדענק פון גאטס מתנה. אבשאן פילע מענשען זיינען שטארקע געגנער אי דעם יום טוב קריסטמעס און אי דעם אורהעבער דערפון, דאך ווען עס קומט צו מתנות, — היתכן ?

מתנות פון אויסערליכע זאכען האט אבער לחלוטין קיין ווערט ווען דאס הארץ איז קאלט, לעער און טרויריג. גאטס מתנה דארף זיין א הערץ־זאך, א נשמה-זאך, וואס ווארעמט־אויף, די חדרי חדרים פון אינערען מענש — ווייל „גאט האט די וועלט אזוי געליעבט אז ער האט געגעבען זיין איינגעבוירענעם זאהן, אז אלע וואס גלויבען אין איהם זאלען נישט פארלוירען געהן נייערט האבען דאס אייביגע לעבען". (יוחנן ג)

א שרעקליכע איבערלעבונג

די גאולה שטעקט אייגענטליך נישט אין דער נעבורט פון משיח נייערט אין זיינע לײדען און אין זיין שטערבען פאר אונזערע זינד. אזוי ווי עס הייסט אין ישעי' נ"ג „והוא מחלל מפשעינו מדכא מעונותינו מוסר שלומנו עליו ובחבורתו נרפא לנו". ד. ה., ער, דער משיח, איז פארוואונדעט געווארען פאר אונזערע זינד . . . און דורך זיינע וואונדען זיינען מיר געהיילט געווארען. אוי ווי שרעקליך האט ער באצאהלט דאפיר. ער האט דארט געבלוטיגט צום טויט פאר אונזערע זינד. אבער ווען ער וואלט נישט געוועזען געבוירען געווארען וואלט ער דאך נישט געווען קענען שטארבען מיט 33 יאהר שפעטער דארט אויפ'ן בארג גלגולת. דערפאר פרעהט מען זיך אזוי שטארק מיט זיין געבורט.

אידען וואלטען אייגענטליך בעדארפט זיין די הויפט מחותנים ביי יענער שמחה של מצוה, ווייל עס איז דאך פשוט א ריין אידישע שמחה צו מ'וויל יא צו נישט. ווייל א א י ד י ש קינד איז דאך דאמאלס געבוירען געווארען פון א א י ד י ש ע טאכטער פון בית דוד און האט דאך געטראגען א ריין א י ד י ש ע ן נאמען, י ש ו ע. אידישע נביאים האבען אונז פון זיין קומען פארקונדיגט נאך מיט הונדערטער יאהר צוריק בעפאר עס איז געשעהן. ישעיה הנביא זאגט אונז : „כי ילד ילד לנו", א קינד ווערט אונז געבוירען, „בן נתן לנו", א זאהן ווערט אונז געגעבען . . . און זיין נאמען וועט זיין, „פלא, יועץ, אל גבור, אבי עד , שר שלום". דאס האט דער נביא בעזאנדערס א ו נ ז געמיינט ווייל ער האט דאס צו אונז אידען געזאגט.

אן אנדערער אידישער נביא זאגט אונז אן : „ואתה בית לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא מושל בישראל". (מיכה ה) ד. ה., אז פון בית לחם וועט ארויסקומען דער מושל בישראל, דער משיח. דאס האט דער נביא ווידער אונז געמיינט. וואלט דאך דאס בעדארפט באהערציגען און באזעעלען יעדער איד, דאך שטעהען אידען נאך עד היום פון דערווייטענס — אזוי ווי מ'וואלט זיי גאר נישט געמיינט דערמיט — און זעהן ווי אנדערע פרעהען זיך מיט אונזער ירושה און מיר, מיר זיינען לײדער אווי ווילד פרעמדע.

אן אינטערעסאנטע איבערלעבונג

צו דערזעלבער צייט האבען אידען אויך געהאט עפעס א שטיקעל יום טוב, חנוכה. צום אנדענקען פון אן אלטען שונא, אנטיוכוס עפיפאנוס, וועלכער האט געוואלט מאכען דעם חשבון אהן דעם בעל בית און האט אלע אידען געוואלט עוקר מן השורש זיין. עס איז זעהר אינטערעסאנט צו לעזען ווי די מאקאבעער האבען זייער העלדישקייט באוויזען און עס איז א נס געשעהן פון גאט אז מיר זיינען געראטעט געווארען. אבער ווען מען איז א בעאבאכטער קאן מען ליכט זעהן ווי די אידישע טאטעס און מאמעס שלעפען דוקא פרעזענטען פאר זייערע קינדער אום קריסטמאס. אינסטינקטיוו פיהלן זיי א שייכות צו ישוע המשיח, ווילענדיג אדער נישט ווילענדיג. נו מילא, זאל עס זיי וואויל באקומען.

מיט חנוכה מאכט מען דאגעגען א גאנץ קליינעם וועזען. מאנכע געהען נאך אין שוהל זאגען הלל מיט „על הנסים", מ'עסט לאטקעס, אבענד צינד מען אן די מאגערע חנוכה ליכטלעך און מ'זאגט „הנרות הללו" און מ'שפיעלט קוויטלעך און קארטען עד עלות הבוקר.

ישוע המשיח אלס דאס „אור העולם", (יוחנן ח, 12) האט מעהר צוציהונגס־קראפט ווי די „נר חנוכה". „נר" איז תמיד בעצייכענט געוועזען אלס א קליינעם ליכט, און „אור" האט תמיד פארגעשטעלט דאס גלוררייכע גרויסע ליכט. די תורה הייסט אור, „כי נר מצוה ותורה אור". די זון הייסט אור, „המאור הגדול". און דער הייליגער משיח הייסט אור, „אנכי אור העולם". דערפאר ציהט עס טאקע א סך מענשען אוועק פון די קליינע נרות של חנוכה צו דעם מאור הגדול", ישוע המשיח, און מ'קויפט ליעבער די מתנות אום קריסטמעס לכבוד דעם געבורט פון משיח.

פיעלע מענשען, אידען און גוים, האבען תמיד געוואלט דאס אור העולם פארלעשען און פארניכטען, דאס קאן אבער קיינמאל נישט געשעהן ווייל דאס וואס גאט ב"ה צינדט אן, בלייבט שוין לייכטען לעולמי עולמים, און דאס איז טאקע דאס „אור הגנוז מששת ימי בראשית" וואס איז געקומען צו לייכטען, אלע וואס גלויבען אין איהם.

א נייע איבערלעבונג

לויט סטאטיסטיק הערען מיר אז פאריגען יאהר האבען א היבשע צאהל אידען אין גוטען אידישקייט אנגענומען ישוע המשיח אלס זייער גואל צדק

אין ישוע המשיח האבען מיר דאס גרעסטע נס וואס גאט האט אונז געגעבען. זיין נעבורט איז געווען בדרך נס, (ישעיה ז, 14) זיין לעבען איז

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.
Entered as Second Class matter April 4, 1922, at the Post Office, Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized December 30, 1937.